

Na ons oriëntatie tripje moesten we snel meubels gaan kopen omdat alles wat naar Nigeria verscheept moest worden op 2 en 3 januari werd ingepakt. In drie dagen tijd hebben we alles aangeschaft of besteld en alles wordt ook nog keurig op tijd bezorgd. (Het zijn de laatste dingen die nog op tijd zullen gekomen, zoals we onderhand hebben ervaren is in dit land niets en niemand op tijd voor een afspraak. Hoewel de chauffeur en de stewardess wel op tijd komen tot nu toe.)Als de verhuizers weg zijn worden de laatste dingen schoongemaakt en opgeruimd. We hebben nog een landencursus gevolgd bij het Koninklijk Instituut voor de Tropen wat we zeer geslaagd vonden, we zijn medisch gekeurd en ook de belastingconsulente heeft ons ingelicht over de gang van zaken. Er zijn nog wat reparaties in en aan het huis verricht en ook de truck is weer helemaal goed gekeurd en staat klaar als we weer in Nederland met vakantie komen. Nog wat familie en vrienden bezocht. We hebben een tuinvrouw gevonden die voor ons de tuin wat bijhoudt, een timmerman en schilder voor noodgevallen en natuurlijk doen onze vertrouwde zaakwaarnemers Henk en Trynke ook weer mee.

Woensdag twee februari is het dan zover, om half acht staat de taxi voor en vertrekken we naar Schiphol, uitgezwaaid door Jan en Dieke. Om twaalf uur stijgt het vliegtuig op en na een tussenstop in Milaan landen we s'avonds om ongeveer negen uur in Nigeria. We worden opgewacht door Robbert en gaan dan naar het Guesthouse bij Douwe en Ina waar de soep klaar staat en het bier koud is. Eerst moeten de vissen een tijdelijk onderkomen hebben, in de tuin is een poeltje waar de overgebleven vijf vissen snel in verdwijnen. De weg van het vliegveld naar Ikoyi eiland is goed en op dit tijdstip is er ook geen file. De volgende dag gaat Arend gelijk mee naar de fabriek en ik ga met Ina mee om wat wegwijs te worden in de winkels. Er zijn een paar goede supermarkten en alle basisbehoeften zijn er wel te koop. Ze kennen hier nog niet de gemakkelijke mixen voor nasi, bami, macaroni e.d. die moet je meenemen uit Nederland. De boodschappen zijn hier duur doordat bijna alles geïmporteerd moet worden. Er wordt hier bijna niets zelf gemaakt. De vleeswaren (broodbeleg) en kaas moet je ook meenemen uit Nederland, het meeste is niet te pruimen of veel te duur. Op woensdag 23 februari staat dan eindelijk de container voor het huis na drie mislukte afspraken en kunnen we met uitpakken beginnen. In de afgelopen drie weken is het huis van binnen en van buiten geverfd en is er een schoonmaakploeg in geweest die de keuken waarschijnlijk hadden overgeslagen want daar bleef je nog vastplakken aan allerlei vettigheid en vuil. Na nog een half uur hadden ze de keuken ook "schoon". Met Mary onze steward, alle kastjes van binnen nogmaals uitgesopt en die kastjes die niet meer schoon wilde hebben we er uit gezaagd en weggedaan. Er moest toch plaats gemaakt worden voor het nieuwe fornuis. Vrijdag 25 februari zitten we definitief in ons eigen huis wat een goed gevoel geeft. De gordijnen in de kamer zijn genaaid en hangen al voor de ramen. Gordijnstof is op de Yaba markt gekocht en de gordijnen zijn gemaakt door Mr Yinka. Ondertussen hebben we ook een eigen chauffeur die Edwin heet en een gloed nieuwe auto. Het is nog net geen Aso bak zoals het groter type in Nederland genoemd wordt.

Gelijk het eerste weekend worden we opgeschrikt door een lucht van smeltend plastic, blijkt er een stopcontact met stekker van een airco te branden, ook in de meterkast is het niet pluis. het vonkt er aan alle kanten. Volgende week wordt alles gerepareerd wat uitmondt in een huis vol mensen, elektriciens, de loodgieter want er lekt ook nog van alles, Mr. Yinka en z'n hulp voor de gordijnen en iemand die de decoder voor de t.v. aansluit en aan het einde van de dag hebben de meeste mensen geen schone handen meer dus kan er weer een emmer met saus op de muren gesmeerd worden. De ramen, deuren en tegeltjes in wc's, keuken en badkamers zitten

vol met verfspatten die we met een plamuurmes verwijderen. Ook de stopkontakten zijn bijna niet meer zichtbaar onder de lagen verf en saus. Maar zo langzamerhand begint het er allemaal weer schoon uit te zien.

We zijn een paar keer met de boot naar het strand geweest, de Lekkimarkt met een bezoek vereerd en wat planten voor binnen en buiten gekocht. De tuinman is druk bezig in de tuin die "gerestyled" wordt. Toen Arend 25 jaar in dienst was kregen we een etentje aangeboden. Zijn met z'n allen naar de Chinees geweest, gezellig en lekker gegeten.

Arend gaat s'morgens om 6.30 uur naar de fabriek en komt s'avonds om 18.00 weer thuis. Ik sta om ongeveer 7.00 op en hou me bezig met het begeleiden van Mary, boodschappen doen wat hier heel veel tijd kost. Je kunt niet alles in een winkel krijgen en soms is het veel te duur en kun je dit beter in een andere winkel of op de markt kopen. Doordat je vaak in de file terecht komt ben je soms een hele dag bezig om alles bij elkaar te krijgen. De meeste auto's zien er niet uit, gedeukt en rijden met het laatste restje lak er op. Maar het is wel heel belangrijk dat je een auto hebt dat geeft status ook al is de auto niet om aan te zien.

Het water wordt door de fabriek aangevoerd in tankwagens, dit kun je voor normale dingen gebruiken. Water om te drinken en groente schoon te maken wordt door de chauffeur opgehaald in jerrycans van 25 liter. Er is hier ooit een aansluiting geweest op het leidingnetwerk maar dit werkt al lang niet meer. De put waar de aansluiting in zat is nu ook gesloopt.

Er leven hier nog veel mensen in diepe armoede, ze hebben een als het meezit houten hutje met wat potten en pannen en een slaapmatje. Er zijn nogal wat bedelaars die veelal blind of invalide zijn. Soms worden ook de kinderen ge(mis)bruikt om aan geld te komen. Die staan dan bij je auto te bedelen als je in de file staat. Veel kinderen en jongeren lopen iets te verkopen, op de trajekten waar het verkeer altijd stil staat verkopen ze b.v. kranten, snoepgoed, frisdrank en huishoudelijke artikelen of horloge's en zonnebrillen. Je hoeft je dus niet te vervelen onderweg. Overal ligt vuil, in sommige wijken wordt het afval regelmatig opgehaald en ziet het er wat beter uit maar meestal blijft het gewoon liggen waar het neergegooid wordt. Als het eens heftig heeft geregend staat de straat waar we aan wonen voor een groot gedeelte blank en mogen we blij zijn met onze Honda die daar moeiteloos door heen komt. Ben benieuwd hoe dat gaat in de regentijd dan schijnt er heel wat meer regen naar beneden te komen.

Van de vissen leven er nog drie en die zwemmen al in het zwembad rond en groeien als kool evenals onze kat die we voor vijf blikjes melk hebben gekocht. Het arme beest heeft al tussen de klapdeur gezeten en kon een paar weken niet lopen. Naar de dierenarts geweest waar foto's zijn gemaakt van z'n achterlijfje. Waarschijnlijk erg gekneusd maar niets gebroken. Hij springt ondertussen al weer overal op en af en klimt via je broekspijpen bij je op al gebruikt hij het rechterachterpootje wat minder. Hopelijk komt het nog goed.

Sinds vier dagen hebben we een internet verbinding en kunnen we eidelijk iets vertellen over onze belevenissen in Nigeria.

Volgende keer meer.....